

Prot. Ref. Churches

1962

15^a

COPIE

Deputaten van de Canadian Reformed Churches
voor contact met de
Protestant Reformed Churches.

Edmonton, 12 Maart 1959

Corr. adres:

Rev. J. T. Van Popta

11134-66 street

Edmonton-Alberta-Canada

To: The Committee for Correspondence
of the Prot. Ref. Churches,
c.o. Rev. John D. de Jong
Box 208, Hull, Iowa.

Zeer geachte Broeders,

1. Door de synode onzer kerken, in 1958 te Homewood-Garman gehouden, is besloten de briefwisseling met de deputaten Uwer kerken voort te zetten. Het desbetreffende besluit luidt:

" op voorstel van de kerken te Brampton, Chatham en Hamilton deputaten te benoemen voor schriftelijke correspondentie met deputaten ad hoc van de Protestant Reformed Churches; hun taak zal zijn:

(1): de aangevangen briefwisseling voort te zetten.

(2): aan de deputaten der Protestant Reformed Churches duidelijk uiteen te zetten, waarom onze kerken, naar Christus' gebod, juist zulke correspondentie dienen te zoeken als omschreven is in de door deze synode opnieuw vastgestelde regels voor correspondentie, zulks beginnend met toezending van deze regels, en het desbetreffende rapport dat ter synode diende.

(3): deze deputaten mede te delen, dat onzerzijds de mogelijkheden ten aanzien van de uitspraak Synod 1954 terzake van de inhoud van de "Declaration" als "explained more fully and better in the Three Forms of Unity" verdwijnen zouden als deze uitspraak vervallen verklaard werd.

(4): van hun arbeid rapport uit te brengen aan de e.k. synode, welk rapport vroegtijdig ter kennisneming aan de kerken gezonden worde". Acta 1958 art. 290 5c.

Door onze synode zijn tot deputaten benoemd:
Er.D.M. Barendregt, Smithers B.C.; Er.C. Ouwersloot, Smithville
Ont.; Ds.L. Selles, Chatham Ont.; Ds. H.A. Stel, Houston B.C.;
Ds. J.T. Van Popta, 11134 - 66 street, Edmonton, Alta.
Het correspondentie-adres is bij de laatstgenoemde.

2. De onder 1 (2) genoemde regels, door deze synode op-
nieuw vastgesteld, zijn als volgt:

"De synode besluit, dat de correspondentie met Gereformeerde ker-
ken in andere delen der wereld zal moeten en kunnen bestaan in:

1. het toezenden aan elkander van het voorlopig agenda der
meeste vergaderingen en het ontvangen van elkanders event.
deputaten op de meeste vergaderingen als adviseurs,
2. het aanvaarden van elkanders attestaties,
3. het toezenden van elkanders Dienaren des Woords tot de be-
diening des Woords en der Sacramenten,
4. het informeren van elkaar inzake genomen besluiten en even-
tuele wijziging en uitbouw van belijdenis, kerkenordening
en liturgie. (De acta 1958 noemen in art. 56 onder 4 de
tucht. Dat is een vergissing. Vermeld had moeten worden
liturgie. Zie rapport blz. 209).
5. het op elkaar acht geven, dat niet worde afgeweken van de
Gereformeerde belijdenis in de leer, de dienst, de kerkre-
gering en de tucht,
6. het doen van verantwoording terzake van correspondentie
met derden." Acta 1958 art. 56

Het desbetreffende rapport zenden we U met deze brief.

3. Het aangaan ~~mak~~ van de "correspondentie" tussen Uw en
onze kerken houdt in, dat wij elkaar metterdaad erkennen als
kerken van de Here Jezus Christus. Daar is het ons om te doen.
Het komt er dus op aan, dat Uw kerken en onze kerken Gods volk
met Christus vergaderen, het alleen bindende aan Gods Woord in
de leer en in de tuchtbediening, in de dienst en in de kerk-
regering. Is dat een feit, dan moeten we tot die wederzijdse
erkenning komen. Dan moeten we immers Christus' werk bij U
en bij ons metterdaad eren.

4. Uit die wederzijdse erkenning vloeit o.i. voort:

- a. het aanvaarden van elkaars attestaties. Het is het erkennen
van elkaars opzieners als door Christus geroepen opzicht
te hebben over Zijn kudde bij U en bij ons.

- b. het toelaten van elkaars Dienaren des Woords tot de bediening van Het Woord en van de sacramenten. Het is de wederzijdse erkenning van het wettig geroepen zijn van Uw en onze dienaren om Gods Woord en de sacramenten te bedienen aan Zijn volk.
- c. het op elkaar acht geven, dat niet worde afgeweken van de Gereformeerde belijdenis in de leer, de dienst, de kerkregering en de tucht. Als zusterkerken hebben we dan deze roeping, om zoodoorgoedig elkaar te vermanen als kerken trouw te blijven aan de roeping met Christus te vergaderen. Met kerken die ontrouw worden en de Schriftuurlijke vermaningen afwijzen, kan de door ons bedoelde correspondentie niet langer onderhouden worden.
- d. Vandaar het informeren van elkander inzake genomen besluiten enz. Hiermede bedoelen we niet, dat we overleg met elkaar plegen, voordat een van beide kerkengroepen besluiten neemt of de belijdenis, liturgie of kerkenordening wijzigt of aanvult. U en wij, we hebben elk onze eigen geschiedenis en onze eigen roeping met het oog op de concrete situatie waarin gehandeld moet worden naar het gebod met Christus te vergaderen. We bedoelen dit, dat we elkaar zo informeren, dat we over en weer het onder c. genoemde mogelijk maken.
- e. Het toezenden aan elkander van het voorlopig agendum der meeste vergaderingen en het ontvangen van elkanders eventuele deputaten op die meeste vergaderingen als adviseurs. Als zusterkerken hebben we dan de roeping het elkaar in elk geval mogelijk te maken elkaar op te scherpen in de liefde en trouw.
- f. Het doen van verantwoording terzake van correspondentie met Derden. Hiermede bedoelen we niet, dat we elkaar eerst toestemming zouden vragen om correspondentie met derden aan te gaan. Wel dit, dat we elkaar mededelen, dat we met die en die groep van kerken om deze en gene reden correspondentie hebben aangegaan. Natuurlijk is hier oock ruimte om elkaar adviezen te vragen alvorens tot het aangaan van zulk een correspondentie te besluiten.
- Ons dunkt deze regel ook noodzakelijk te zijn. We mogen niet met alle zich kerk noemende groepen correspondentie aangaan en onderhouden alleen om het feit, dat zij zich kerk noemen (misschien wel Gereformeerde kerk). Ook t.a.v. buitenlandse kerken moet met goede voorzichtigheid en naarstigheid nagegaan worden, wat de ware kerk is. Daarom mag de ene kerkengroep het niet in de andere dragen, als deze correspondentie zou aangaan met,
- d.w.z. niet maar een brief wisselen maar metterdaad als zusterkerken erkennen, -
- zulke vergaderingen, die door vaste, allen bindende besluiten ware Christgelovigen uitbannen of hun het leven in die vergaderingen onmogelijk maken, en dusdoende bewijzen de gelovigen niet met Christus te vergaderen maar ze te verstrooien.

5. De derde opdracht van onze synode raakt de uitspraak van Uw synode van 1954 inzake de Declaration of Principles.
- a. We willen eerst een misverstand uit de weg ruimen. In de laatste brief door onze vorige deputaten van Uw zijde ontvangen, lezen we o.a.:
- "We read your letter as expressing that it is your position that unless a church condemns the Declaration as unscriptural you cannot have further Church conversation with such a church". Dat is ons standpunt niet. Wij willen hier met nadruk verklaren, dat we Uw kerken niet dan pas als zusterkerken willen erkennen en aanvaarden, als ze de Declaration in een officiële kerkelijke uitspraak als onschriftuurlijk veroordelen. Onze synode heeft ons niet opgedragen Uw kerken te verzoeken een tegenuitspraak te doen.
- b. Wat onze vorige deputaten en onze laatste synode dan wel bezielde? Wel, ze wilden graag zekerheid hebben hierover, dat door Uw kerken op generlei wijze aan de inhoud van de Declaration wordt gebonden. En die zekerheid sagen ze niet gegeven in wat Uw synode van 1954 betreffende de Declaration uitsprak. Deze uitspraak zegt a.o.:
- "That sufficient evidence has been given to show that the Declaration of Principles may not be adopted as an expression of our Basis of Unity on certain doctrinal points. These doctrinal points are explained more fully and better in the three forms of Unity in the light of their scriptural context....." (onderstropping van ons).
- Onze synode maakte uit deze uitspraak dit op, dat Uw synode 1954 verklaarde, dat de inhoud van de Declaration vollediger en beter is uitgelegd, verklaard in de drie formulieren van enigheid. We hebben het woord "inhoud" onderstreept. Daar is het ons nu om te doen.
- c. Wat is dan voor ons de moeilijkheid, waar onze synode 1958 van sprak? Deze: als Uw kerken officieel verklaren, dat de inhoud van de Declaration vollediger en beter in de drie formulieren van enigheid, - Uw en onze belijdenis, - wordt uitgelegd, dan is door Uw kerken in feite ook verklaard, dat de inhoud van de Declaration in de drie formulieren van enigheid is terug te vinden, en dat een goede uitlegging van de drie formulieren niet met de inhoud van de Declaration in strijd kan en mag komen, zodat de inhoud van de Declaration tot norm voor de uitlegging van de drie formulieren is verheven. En daar hebben we ernstige bezwaren tegen.
- d. En nu vragen we niet Uw aandacht voor onze bezwaren tegen de inhoud van de Declaration. En nogmaals, we vragen niet van Uw kerken een uitspraak, waarin de inhoud van de Declaration als onschriftuurlijk wordt veroordeeld. We vinden het in het geheel niet noodzakelijk in onze discussie in te gaan op wat in de Declaration is gezegd aangaande het verbond der genade, de

belofte, het geloof, de wedergeboorte enz. Als deputaten hebben we er ons ook niet mee bezig gehouden. Het gaat ons om wat Uw synode 1954 er van zegt. Immers, als Uw kerken naast de text van de drie formulieren van enigheid en de Schrift de inhoud van de Declaration tot norm voor de uitlegging van de drie formulieren verklaren, dan zal in onze gedachtenwisseling wel over de Declaration gehandeld moeten worden. Dan komt bij ons al dadelijk de vraag op, of Uw kerken ons spreken en handelen alleen aan Gods Woord en de drie formulieren van enigheid toetsen of ook aan de inhoud van de Declaration.

- e. Nu heeft evenwel Uw synode van 1957 verklaard:
"That in the matter of the Declaration of Principles we express that we have no interest nor see the need of discussing said Declaration with any individual or church body since, as far as Synod is concerned, the Declaration of Principles does not exist as an official document of our churches because the Synod of 1954 expressed: "The Declaration of Principles is without force as a Synodically approved expression". And: "We have always expressed that these (the three forms of unity) are sufficient for the organization of new churches".

Wij zijn blij met deze uitspraak, en de verklaring van 1954, dat de drie formulieren van enigheid voldoende zijn voor het institueren van nieuwe kerken, heeft onze hartelijke instemming. Maar onze synode 1958 heeft deze mooie uitspraak niet kunnen verenigen met wat Uw synode 1954 ook heeft gezegd. Is in 1954 ook niet gezegd: de inhoud van de Declaration vindt U terug in de drie formulieren van enigheid? Wordt er zo dan toch niet langs een omweg aan de inhoud gebonden? Deze onzekerheid en moeilijkheid was voor onze opdrachtgeefster niet door Uw 1957 weggenomen.

- f. Tijdens de voorbereiding van deze brief is evenwel bij sommigen van ons, deputaten, de vraag gerezen, of onze synode 1958 de desbetreffende uitspraak van Uw synode 1954 wel goed heeft gelezen. Deze verklaarde toch:
"That sufficient evidence has been given to show that the Declaration of Principles may not be adopted as an expression of our Basis of Unity on certain doctrinal points. The^{se} doctrinal points are explained more fully and better in the Three Forms of Unity....."

Uw synode van 1954 heeft toch eigenlijk niet gezegd, dat de inhoud van de Declaration vollediger en beter in de drie formulieren van enigheid is verklaard. Ze maakt onderscheid tussen de Declaration en zekere punten der leer. Ze zegt niet: datgene wat in de Declaration t.a.v. die punten der leer is opgemerkt, is vollediger en beter in de drie formulieren van enigheid verklaard maar die punten der leer.

Indien Uw 1954 zo opgevat moet worden, dan is, aldus nog steeds sommigen van ons, door Uw kerken niet verklaard, dat de inhoud van de Declaration in de drie formulieren van enigheid is terug te vinden en dan kan niet op grond van Uw 1954

geconcludeerd worden, dat Uw kerken in feite nog aan de inhoud van de Declaration binden.

- g. Wij hebben U zo de moeilijkheden van onze synode ten aanzien van de uitspraak van Uw synode 1954 en 1957 betreffende de Declaration voorgelegd. Uit Uw 1957 hebben wij de indruk ontvangen, dat de Declaration bij U geheel van de baan is. Maar als onze synode 1958 juist is geweest in haar beweren, dat Uw 1954 o.a. verklaart, dat de inhoud van de Declaration beter en vollediger in de drie formulieren van enigheid is uitgelegd, dan is, zoals we dat hiervoor trachtten aan te tonen, de Declaration in feite nog niet geheel van de baan. We hopen zeer, dat we te dezen duidelijk genoeg zijn geweest. Wij hopen ook, dat het U of de e.v. synode Uwer kerken mogelijk zal zijn, deze moeilijkheden uit de weg te ruimen.

6. Wij willen nu ook enige opmerkingen maken t.a.v. onze en Uw verhouding tot derden, en met name tot de Christian Reformed Church.

- a. Uw synode van 1957 wees er terecht op, dat wij ons er steeds van bewust hebben te zijn, dat we Canadese kerken zijn en dat we als zodanig geen Nederlands verleden hebben. We erkennen, dat we dat niet altijd even scherp voor onze aandacht hebben. Zulks zal U begrijpelijk zijn.

- b. Niettegenstaande dat zijn we nauw verbonden aan de kerkgeschiedenis in Nederland. En wij hier in Canada hebben evenals Uw kerken in de States de Here dankbaar te zijn wat Hij U en ons heeft gegeven in de planting zijner kerken in Nederland door het werk van een Willibrord en een Bonifatius en in de Reformatie en in Dordt 1619-19 en in de Afscheiding van 1834. En voor wat onszelf betreft, denken we met dankbaarheid aan Gods genadige kerkreformerende en kerkbewarende gaven in de Doleantie van 1886 en de Vereniging van 1892 en de Vrijmaking van 1944. Kerkhistorische feiten, waarmede, dunkt ons, Uw kerken terdege te maken hebben even goed als wij en U te maken hebben met een terugkeer en een reformatie van de roomse kerk in Spanje, stel dat zulks zou plaats vinden. Waar zouden wij en U dan de moed vandaan halen Christus' werk niet te eren?

- c. Dat betekent: onze verhouding tot de kerken in Nederland, onze band aan de Nederlandse kerkhistorie, is niet de enige belangrijke factor in onze kerkelijke relaties. Ze is ook niet de belangrijkste factor.

We hebben ons te houden aan God's Woord aangaande de kerk des Heren, waarvan gehoorzaam belijdenis is gedaan in Zondag 21 van de Heidelberger Catechismus en in art. 27-29 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis. En ook als kerken hebben we de roeping met goede voorzichtigheid en naarstigheid na te gaan uit de Woorden God's, wat de ware kerk is. En met wat zich in strijd met God's Woord kerk des Heren noemt, mogen we geen kerkelijke gemeenschap onderhouden.

Zo geloven we, dat dit Woord des Heren tenslotte de enige bepalende factor moet zijn in het zoeken en aangaan van kerkelijke relaties.

- d. Een paar voorbeelden. In Canada gekomen, moesten we hier ook onze positie bepalen tegenover de synagoge, de Roomse kerk, de Anglicaanse kerk, de United Church, de Lutherse kerk, Baptistische kerken enz. Dat is heus niet bij officiële kerkelijke besluiten en uitspraken gedaan. Toch hebben we ten aanzien van deze "denominaties" ons standpunt bepaald. En dat deden we alleen al door het feit, dat we de Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels als Schriftgetrouwe belijdenis van God's Woord aanvaardden en dientengevolge als norm voor de prediking en al het kerkelijk onderwijs en vermaan; en door het feit, dat we de Dordtse kerkenordening als een Schriftuurlijke regel voor het onderling saamenleven der kerken hebben aanvaard.

En we konden in dezen de geschiedenis niet negeren. De Vrijmaking van de Synagoge sedert Pinksteren en van de Roomse kerk sedert 1517 en het nooit tot volledige reformatie gekomen zijn van de Anglican Church en het grote verval van die gemeenschap. De dwalingen van de Lutherse kerken inzake de hemelvaart van Christus en inzake de doop en het heilig avondmaal en de ketterijen der baptisten, de leervrijheid in de United Church enz. Al deze dingen zijn factoren, die onze kerkelijke positie hier hebben bepaald, omdat wij onze kerkelijke positie hier hebben willen laten bepalen door die ene, eigenlijk enige factor, dat de kerk des Heren in de leer, de ambtelijke diensten, kerkregering en tuchtbediening gebouwd wordt en zich moet laten bouwen op de leer der profeten en apostelen en op de getrouwe belijdenis daarvan en omdat bovengenoemde dwalingen in strijd zijn met die leer en die belijdenis. De Nederlandse kerkgeschiedenis kwam in dit opzicht niet eens aan de orde.

- e. Zo hadden we en hebben we ook de Christian Reformed Church te toetsen. En uitteraard kwam in onze beoordeling ook de verhouding tot de Gereformeerde Kerken in Nederland voor onze aandacht. De Christian Reformed Church onderhoudt toch de zusterrelatie met die groep van zich Gereformeerd noemende kerken, die wij nu duidelijkheidshalve "synodale" kerken noemen. U weet dan, welke groep we bedoelen. En eenheid met en lid zijn van de Christian Reformed Church brecht en brengt met zich mee een onderhouden van de zusterrelatie met de synodale gemeenschap in Nederland. Het was dus via de Christian Reformed Church en niet maar vanwege het feit, dat we uit Nederland kwamen, dat we hier in Canada, heel concreet voor de vraag worden gesteld, of wij als kerken in Canada met de "synodale" kerken in Nederland de zusterrelatie van kerkelijke correspondentie, als omschreven in punt 4 van deze brief, mochten en mogen aangaan en onderhouden. En eveneens voor de vraag, of de Christian Reformed Church dat mag en of Uw kerken dat van de Here mogen, ja, of enig kerk dat mag.

Het gebod, naarstelijk en met goede voorzichtigheid uit den Woorde Gods te onderscheiden, welke de ware Kerk zij, is een katholiek gebod, inhoud van ons katholiek geloof, van kracht niet alleen voor ons, noch ook alleen voor U maar ook voor de Christian Reformed Church, en te betrachten niet alleen met betrekking tot de vele vergaderingen en organisaties hier maar ook ter beoordeling van zich kerk noemende organisaties aan de overzijde van de Oceaan.

Zulk een benadering (approach) is toch naar de Schrift en de belijdenis?

En zo hebben we in onze beoordeling van de Anglican church hier ook te maken met haar relatie tot de Anglican Church in de United Kingdom en in ons toetsen van de Roomse kerk hier met haar band aan de kerk te Rome en in ons benaderen van de Reformed Church in Canada met haar betrekking tot de Reformed Church in de U.S.A. en in onze "approach" tot de Presbyterian Church in Canada ook met haar verhouding tot de Wereldraad van Kerken en via deze tot de vele vrijzinnige "denominaties" in de gehele wereld.

- f. Dat betekent niet, dat we voor het aangaan van de zusterrelatie met Uw kerken haar de voorwaarde zouden willen stellen, de correspondentie met de "synodale" kerk in Nederland op dezelfde gronden te veroordelen en te verwerpen als wij dat doen. Wij van onze kant zullen ruimte moeten open laten voor de mogelijkheid dat Uw kerken zulks doen op grond van andere kerkhistorische feiten of om andere redenen of te dozen niet tot een formele beslissing komen zonder evenwel correspondentie met de synodale kerk aan te gaan. (Correspondentie dan weer bedoeld in de zin van punt 4 van dit ons schrijven).

Maar we geloven wel, dat de Here ook van Uw kerken eist, de profetie niet te verachten en daarom alle dingen te beproeven en het goede te behouden en haar van alle soort van kwaad te onthouden, opdat de Geest niet in haar worde geblust.

- g. Voort zij U bekend, dat onze kerken de "synodale" kerk in Nederland niet als zusterkerk kunnen erkennen, omdat deze bindt aan leeruitspraken, die niet naar Gods Woord zijn; omdat ze een synodocratisch juk aan de gelovigen heeft opgelegd en dat nog steeds doet. Wat wel heel duidelijk blijkt uit de invoering van een nieuwe kerkenordering, waardoor Gods Woord als de enige grondslag en richtsnoer is prijsgegeven; omdat ze degenen, die haar om deze zonden hebben vermaand en zich van deze zondige besluiten vrijmaakten, met schrikkelijk misbruik van de kerkelijke tucht heeft vervolgd en ambtelijke doodvonnissen heeft geveld en uitgevoerd.

We zijn evenmin als U van mening, dat deze besluiten van de "synodale" kerk "are intentionally in error". Dat doet evenwel niets af van het feit, dat we met deze besluiten hebben te maken en deze besluiten hebben te toetsen aan Gods Woord. En de Here maakt het heel duidelijk in Zijn Woord, dat deze besluiten en de daarop gefundeerde handelingen een zeer groot

kwaad zijn, waaraan we geen gemeenschap mogen hebben.

Dat is onze "benadering" (approach) van de synodale kerk in Nederland. We menen, dat deze benadering schriftuurlijk is en confessioneel. Onze vraag is nu: willen Uw kerken met onze kerken, die zo over de synodale kerk in Nederland oordelen, de relatie van zusterkerk aangaan?

- h. We geloven dan ook, dat niemand kerkelijke gemeenschap met de "synodale" kerk in Nederland mag onderhouden. We geloven dat, niet omdat vele leden van onze kerken, toen ze nog in Nederland woonden, zich van die leeruitspraken en van dat synodocratische juk hebben vrijgemaakt, maar omdat Gods Woord ons ieder verbiedt, van wat staat of kwaliteit hij ook zij, kerkelijke gemeenschap te onderhouden met een synodocratische organisatie, in Art. 6 g genoemd, omdat we aan haar zonden geen gemeenschap mogen hebben.

Willen Uw kerken, nu onze kerken dit standpunt innemen, met onze kerken de relatie van zusterkerken aangaan?

- i. Uitteraard mogen we geen bezwaren inbrengen tegen een contact opnemen met de Christian Reformed Church om te trachten de enigheid der kerk met haar te onderhouden. Dat is bij ons door meer dan een kerk gedaan. (Dat de ervaringen tot nu toe zijn, dat men van de zijde van de Christian Reformed Church niet is ingegaan op onze serieuze gemeente bezwaren tegen haar, daarover zullen we maar verder zwijgen).

En dan zal er ook ruimte moeten zijn voor een verschil in "approach". Als U en wij maar naar de Schriften spreken en de vrede en eenheid van Efeze 4 zoeken door te getuigen van de Waarheid. En wij van onze kant hebben dan te bedenken, dat Uw geschiedenis niet de onze is, ook al hebben wij er als katholieke kerken des Heren alles mee te maken. Uw getuigenis zal dan een op Uw historie afgestemde inhoud aannemen.

- j. We werken het onder 6 g.h.i. genoemde niet verder uit. Natuurlijk is het van belang hierop terug te komen. Maar nu is het niet noodzakelijk. Het gaat nu inderdaad allereerst om de vraag: wat is het doel (purpose) van de reeds plaats gehad hebbende en met deze brief voortgezette briefwisseling en hoe moet de aanpak (approach) er van zijn.

Ons dunkt het doel te zijn: te komen tot en het met elkaar aangaan en onderhouden van de zusterrelatie van met elkaar corresponderende kerken als omschreven in punt 4 van deze brief.

En de aanpak: tot het uiterste proberen elkaar goed te verstaan en misverstanden uit de weg te ruimen, opdat we over en weer goed weten, wat we aan elkaar hebben.

We zijn gaarne bereid U de op de Heilige Schrift en de belijdenis gegronde bewijzen en argumenten voor het door ons in 6 g en h beschrevene aan U ter toetsing voor te leggen. We kunnen dan ook onze aandacht schenken aan het berceep van onze vorige deputaten op 2 Joh. 10 en 11 en aan Uw bezwaren daartegen.

7. Het spijt ons, dat U deze brief niet eerder hebt ontvangen. Het vaststellen van deze brief heeft veel voorbereiding gevraagd, temeer daar we onderling enige brieven hebben moeten wisselen over wat Uw synode 1954 nopens de Declaration of Principles uitsprak.

We menen met deze brief voldaan te hebben aan de opdracht van onze synode 1958 en ook geantwoord te hebben op de belangrijkste punten van Uw laatste brief. We hopen, dat we ons standpunt duidelijk genoeg hebben uiteengezet.

De Here zegene U naar de rijkdom van Zijn genade.

We groeten U in de Here.

Namens de deputaten voor contact met de Protestant Reformed Churches,

Bijlage

Ds. J.T. Van Popta
11134-66 street
Edmonton-Alberta-Canada

Rev. L. Selles
Chatham Ont.

Chatham, 15 Maart 1960

Aan The Committee for Coorespondence
of the Prot. Ref. Churches
c.o Rev. John D. de Jong
Box 203, Hull, Iowa

Geachte Ds. De Jong,

Ds. van Popta, die een tijdlang rust moet houden,
verzoekt me om het secretariaat van ons deputaatschap tijdelijk
van hem over te nemen, en mij met U in verbinding te stellen.
Tot nu toe ontvingen wij geen antwoord op ons schrijven van 12
Maart 1959. Gaarne zouden wij vernemen wan eer wij als deputaten
een antwoordschrijven van the Committee for Correspondence Uwer
kerken tegemoet mogen zien.

Met broedengoet,

w.g. L. Selles

00000-00000000

00000-00000000

00000-00000000

00000-00000000

00000-00000000

00000-00000000

00000-00000000